

تاراج سرمایه

آدم عاقل هرگز حاضر نمی شود دست به سرمایه اش بزند، مگر آن که بداند در آن سودی هست. پس خیلی بدیهی است در کار پرضر وارد نشود و در انتخاب خود خیلی احتیاط کند. اما اگر اوضاع اقتصادی خیلی بد باشد، طوری که اگر ثروتی در بهترین کار قرار نگیرد، خودبه خود بی ارزش و بی فایده می شود، آن وقت دیگر این فرد لحظه ها را غنیمت می شمرد تا بهترین سرمایه گذاری را بکند. حالا «عمر» که بهترین و بالاترین سرمایه انسان است لحظه به لحظه در حال کم شدن - و بلکه تمام شدن - است و این یعنی که چنین سرمایه ای خواه ناخواه در بازار دنیا به هرز می رود، مگر آن که کسی بهترین خریدار را پیدا کند.

آری، در این سرپایینی و رشکستگی، یک شاهین نجات هست که با دو بال «ایمان» و «عمل صالح» پرواز می کند. البته این تازه اول ماجراست، چرا که برای رفتن به اوج باید «توصیه به حق» و «توصیه به صبر» به کمک آیند...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ (۳)

سوگند به عصر (۱) که انسان در زیانکاری است (۲) مگر کسانی که ایمان آورده، کارهای شایسته انجام دادند و یکدیگر را به حق سفارش کرده، و به شکیبایی توصیه کردند. (۳)

قرآن کریم

سوره مبارکه عصر

